

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXV, številka 586 datum 3. 10. 2021

Hvala vam, da z odgovornim načinom življenja ... s spoštovanjem vladnih odlokov za zajezitev širjenja okužb in bolezni ... in z upoštevanjem določil naših škofov za varovanje in ohranjanje zdravja ... izražate ljubezen in spoštovanje do sebe in bližnjega.

Novi ukrepi zahtevajo dosledno upoštevanje PCT tudi v cerkvah.

Rožni venec Božjega usmiljenja je molitev, ki je zelo primerna za ta čas. Molimo jo lahko tudi ob posnetku, ki so ga naredile družine v župniji Senožeče (<https://www.youtube.com/watch?v=Ktll66mtJ64>). To molitev je Gospod Jezus sestri Marija Favstina Kowalska narekoval v Vilnu l. 1935. V naslednjih prikazovanjih je razodel njeno vrednost in učinkovitost ter pojasnil z njo povezano obljubo.

V tej molitvi darujemo Bogu Očetu »telo in kri, dušo in božanstvo« Jezusa Kristusa; združujemo se z njegovo daritvijo na križu za odrešenje sveta. Ko darujemo Bogu Očetu njegovega **»preljubega Sina«**, se sklicujemo na najmočnejši razlog, da bi bili uslišani. Prosimo, naj se usmili **»nas in vsega sveta«**. Beseda **»nas«** se nanaša na molivca rožnega venca in na tiste, za katere želi ali se čuti dolžnega moliti. **»Ves svet«** – to je vse človeštvo, ki živi na zemlji, in duše, ki trpijo v vicah.

Ko molimo z besedami rožnega venca, izvršujemo dejanje ljubezni do bližnjega, ki je – skupaj z zaupanjem – nujni pogoj za prejem milosti. **»Po molitvi tega rožnega venca,«** je obljubil Jezus, **»sem pripravljen dati vse, za kar me bodo prosili,«** (1541) in je dodal: **»če je to, za kar prosiš, skladno z mojo voljo«** (1731). Posebne obljube se nanašajo na zadnjo uro: **milost srečne in spokojne smrti**. Tisti, ki sami z zaupanjem in vztrajnostjo molijo ta rožni venec, si lahko izprosijo srečno in spokojno smrt ne le zase, marveč tudi za umirajoče, pri katerih bodo tako molili. **»Duhovniki,«** je povedal Jezus, **»ga bodo priporočali grešnikom kot zadnjo možnost rešitve; tudi najbolj trdovraten grešnik, ki bo samo enkrat zmolil ta rožni venec, prejme milost iz mojega neskončnega usmiljenja«** (687).

Vsaj enkrat ... vendar v razpoloženju, ki je skladno z vsebino molitve, predvsem pa v veri, zaupanju in ponižno oziroma z iskrenim in globokim obžalovanjem svojih grehov.

Rožni venec božjega usmiljenja (*moli se na navadni rožni venec*)

Na začetku: **Oče naš ... Zdrava, Marija ... Verujem ...**

Pri očenaševih jagodah: Večni Oče, darujem ti telo in kri, dušo in božanstvo tvojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa v spravo za naše grehe in za grehe vsega sveta.

Pri jagodah zdravamarije:

1. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
2. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
3. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
4. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
5. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
6. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
7. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
8. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
9. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.
10. Zaradi njegovega prebridkega trpljenja – usmili se nas in vsega sveta.

Na koncu zadnje desetke:

1. Sveti Bog, sveti Močni, sveti Nesmrtni – usmili se nas in vsega sveta.
2. Sveti Bog, sveti Močni, sveti Nesmrtni – usmili se nas in vsega sveta.
3. Sveti Bog, sveti Močni, sveti Nesmrtni – usmili se nas in vsega sveta.

Pon., 4. 10. Francišek Asiški	Ob 19. uri Za vse + v družinah Hlačar in Brezovšek
Tor., 5. 10. Marija Favstina Kowalska	Ob 19. uri Za + Antonijo in Jožefa Pušnika ter vse + na Vrhovskem
Sre., 6. 10. Bruno	Srečanje duhovnikov in stalnih diakonov – rekolekcija – na Remšniku
Čet, 7. 10. Rožnovenska Mati Božja	Ob 19. uri za + Alojza Grubelnika
Pet., 8. 10. Benedikta	Ob 19. uri za vse + Zapečnikove
Sob., 9. 10. Marijin spomin	Ob 19. uri za + Janeza Miklavca, st.
Ned., 10. 10. 28. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za vse + na Vlkarjevem <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Dušana Kovača ter vse + Kovačeve in Barakarjeve</i>

POJDI IN POPRAVI MOJO CERKEV ... minorit p. Janez Šamperl, OFMConv

Koliko cerkva, cerkvic, večjih ali manjših kapelic je razsejanih po sončni Umbriji, ki se je vsakemu asiškemu romarju vtisnila v spomin kot prelestna dežela, prepletena z ravniciami, razvlečenimi holmi, jezeri, pa tudi z višjimi vrhovi, kot je asiška gora Subasio. Med njimi je – na obrobju Assisija – cerkvice sv. Damijana. V njej se je pred velikim križem rad zadrževal sv. Frančišek. Pred Križanim je iskal svojo pot, mir in tolažbo ... Tukaj ga je nagovoril Božji glas: **»Frančišek, pojdi in popravi mojo cerkev.«** Ta Božji klic s križa je prerasel v poklic, v način življenja, ki ga je zaživel Frančišek. Kmalu se je **»začelo dogajati okolje«** in Gospod mu je dal brate, mnoge brate, ki so ponesli odmev Božjega naročila Frančišku na vse konce zemlje.

Tudi v našo lepo slovensko deželo, ki je kakor Frančiškova Umbrija okrašena z zelenimi ravniciami, jezeri, prelepimi griči in visokimi gorami. Cerkev, cerkvice in kapele pa so pri nas še bolj na gosto posejane kot v Umbriji. V vsaki – če le v tihoti srca odpremo svoja duhovna ušesa – moremo slišati večnostni odmev Božjega naročila iz cerkvice sv. Damijana, namenjenega sv. Frančišku:

»Pojdi in popravi mojo cerkev ... TI POJDI!«

No, pa spet ena dolžnost več. Že tako sem zasut z delom, s skrbmi: za družino, za otroke, za ostarele, za župnijo, za nogomet, za košarko, za mlade ... Toda popravljati cerkev, popravljati svoje srce, popravljati duhovno zgradbo – to nikakor ni še ena dolžnost več ... **to je veselje, to je moč, je poklic, je naše poslanstvo življenja po evangeliju našega Gospoda**, ki prežema vse naše življenje in ima obljubo večnosti. Kako preprosto, presunljivo in enostavno hkrati mi je to razložil starejši Haložan po nedeljski sveti maši:

*»Veste, gospod pater, jaz imam v svoji skromni hišici malo cerkvico – po pravici povedano, oltarček. Na njem so svete podobe: Srce Jezusovo in Marijino, pa križ, podoba Ptujskogorske Matere Božje in veliko podobic, ki sem jih prinesel z raznih romanj. Včeraj je bil tako lep dan. Šel sem na spodnji travnik pred hišo in tam nabral pisanih dišečih travniških rož za moj oltar – za Jezusa in za Marijo. Ko sem položil šopek pred svete podobe, pa sem začutil neko praznino in takrat sem si rekel: »**Jože, ta šopek, ki si ga nabral, je prazen. Poklekni in zmolji očenaš.**« In ko sem pokleknil in zmolil, sem naenkrat začutil, da šopek ni več prazen – napolnila ga je moja molitev.«*

Napolnimo šopek življenja ... oživimo božje svetišče v sebi ... Pozorno prisluhnimo Božjemu klicu, ki večno odmeva iz Frančiškovega mesta in slehernega svetišča. Asiški romar in pesnik Jakob Emeršič ga je v eni svojih pesmi slišal takole:

»Gospod, Gospod, kje si, Gospod? Odmev pa pravi: Tod, tod, tod.«

Pon., 11. 10.
Janez XXIII.

Ob 19. uri
za + Vinka Kvasnika

Tor., 12. 10. Maksimilijan Celjski	Ob 19. uri za vse + Gregorčeve
Sre., 13. 10. Koloman	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 14. 10. Kalist	Ob 19. uri za + Julijano Kramljak
Pet., 15. 10. Terezija Avilska	Ob 19. uri za + Štefanijo in Ivana Ladineka
Sob., 16. 10. Marijin spomin	Ob 19. uri Za + Terezijo Turner
Ned., 17. 10. 29. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za vse + Šmidove <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Ivana, Veroniko in Miroslava Strmčnika ter vse + Pečnikove</i>

Z mamco sva si "izmenjala" desetko ... Aleš Čerin

Zdravniki pravijo, da moram vsak dan hoditi in vsak dan "zašvicati". Tako sem se včeraj odpravil na pot po gozdovih in skozi vasi v okolici Ljubljane. Kar dolg pohod je bil. Tak počasen. V roki sem držal rožni venec in "nabiral" zdravemarije in očenaše. Priznam, da ne cel čas. V vasi Orle ugledam mamco, staro kakih 80 let, ki se je z dvema berglama počasi odpravljala na sprehod. Pozdravil sem jo in jo ogovoril. Povedala mi je, da ima težave s srcem, da ima vgrajen spodbujevalnik srca in da ji je – tako kot meni – zdravnik zapovedal gibanje. Pa sem ji še jaz povedal za levkemijo.

V moji roki je zagledala rožni venec. Vprašala me je, če molim in povedala, da ona vsak večer zmoli rožni venec. Tistega, ki je ta dan na vrsti. Zmenila sva se, da si bova **do konca meseca oktobra, meseca rožnega venca, vsak dan izmenjala eno desetko. Ona bo molila zame, da se mi levkemija ne ponovi, jaz pa zanjo, da ji srce dobro služi.**

Saj ne vem, če sva kaj "na boljšem" ... število desetak bo ostalo enako, je pa prijetno zavedanje, da **ena mamca na Orlah moli zame.**

**'Moli, moli rožni venec, ljubljeni slovenski krov,
zvesto nad teboj počival bo Marijin blagoslov.'**